

El Bloc es reivindica com a aixopluc contra el bipartidisme

Amb 500 nous afiliats, més de mil simpatitzants, 14 nous col·lectius, 300 regidors, 23 alcaldes, una diputada provincial i, sobretot, dos diputats a les Corts. És el llegat que Enric Morera, secretari general del Bloc, va brandar el cap de setmana passat per justificar el “balanç positiu” que va fer dels darrers tres anys al capdavant de la formació nacionalista. Fou durant el cinquè congrés nacional del partit, que va tenir lloc a València, sota el lema “Més País, més valencià” i al qual Morera es presentà com a únic candidat a la secretaria general. Una trobada que, de portes endins, va servir per a reforçar la posició de Morera al capdavant del Bloc i, de portes enfora, va voler projectar la imatge que aquesta formació és “el pal de paller” per a la construcció d’un “espai valencià de progrés”. A les portes de Fira València, on va tenir lloc el congrés, va quedar arraconada la polèmica a l’entorn de l’assumpció o no dels símbols oficials que proposava el redactat inicial de la ponència política que s’havia de presentar al congrés i que, setmanes enrere, havia amenaçat d’enterbolir el debat.

Potsers fou per aquestes cavil·lacions prèvies que l’intel·lectual Joan Francesc Mira, convidat a l’obertura del congrés, va fer sentir la seua opinió tan bon punt començava la trobada. “No hi ha res més útil que una força progressista que faça visible l’existència del País Valencià, d’un país propi. De la nostra existència –assegurà– depèn l’existència del país.” El guant llançat per Mira el va arrebregar el secretari general del Bloc. Tant durant la presentació del seu informe polític com durant l’acte de cloenda, Enric Morera va reclamar per al seu partit la responsabilitat de “liderar la construcció del tercer espai” a la política valenciana, enfront del “duopoli de PP-PSOE”, que “actuen en clau de partit, mai com a valencians”. El Bloc “vol aportar solucions en clau

Enric Morera, reelegit secretari general del Bloc, durant la votació per a aprovar la nova executiva nacional del partit.

Construir l’espai valencià de progrés per mitjà de la refundació i l’actualització del discurs. És el repte que el Bloc Nacionalista Valencià s’ha marcat al cinquè congrés nacional, que ha tingut lloc aquest cap de setmana.

valenciana”, va assegurar Morera, que es mostrarà confiat que, amb vista a les pròximes eleccions autonòmiques del 2011, “les opcions de canvi i de futur en aquest país passaran pel Bloc”. “El nostre projecte està en una situació immillorable per a ser decisius.”

Per fer-ho realitat, el Bloc ha verbalitzat al congrés d’aquest cap de setmana –bé per boca del secretari general, bé per mitjà de la ponència política aprovada–, l’aposta per fer un partit “més permeable”, en què càpiguen els votants tradicionals, però també gent procedent d’unes altres opcions polítiques. Per-

què, com va assenyalar Morera, “fa deu anys vam unir el nacionalisme [amb referència a la creació del Bloc, el 1998] i deu anys després volem unir el valencianisme. Volem cooperar amb més realitats perquè dins del Bloc cap molta gent”. En la mateixa línia es manifesta la ponència política aprovada durant el congrés, que reclama la necessitat de “refundar” el partit, per tal de “presentar un projecte col·lectiu cohesionador que integre en el seu si totes aquelles tradicions i sensibilitats disposades a sumar per consolidar un espai polític valencià. Més ample i amb majors garanties.

Almussafes portà la solució

Alguns ja l'han batejat, per donar-li carta de naixement històric, amb el nom d'"acord d'Almussafes". I bé s'ho mereix. En aquesta població de la Ribera Baixa es va gestar el pacte que va permetre de desactivar una bomba que amenaçava d'engegar a rodar el cinquè congrés nacional del Bloc. I, de passada, hauria desviat l'atenció cap a la qüestió dels símbols dels valencians, del qual la direcció del partit no volia ni sentir parlar. Al final, certs retalls, uns quants retocs, alguna píndola edulcorada –tot embolcallat en forma d'"esmena transaccionada"–, han permès d'acontentar els uns i els altres, si bé tot plegat ha deixat ben clars els difícils equilibris que ha de fer un partit en què conviuen sensibilitats molt diverses.

Tot va començar quan l'equip encarregat de la redacció de la ponència política per al congrés va presentar el text a la direcció del partit, el mes de gener. Natxo Bellido, lligat al sector més moderat del partit, n'era l'autor. La ponència, menada per una "voluntat de conciliació", advocava per "un valencianisme reconciliat entorn a les senyes d'identitat que la ciutadania valenciana ha assumit majoritàriament des de fa dècades al caliu de la realitat estatutària". I continuava: "El Bloc ha d'assumir com a pròpies totes les diferents manifestacions simbòliques representatives del ser valencià: banderes, escut, himnes, etc.". D'aquesta manera, es feia explícita l'acceptació dels símbols oficials, una acceptació que, d'ençà del 1997, havia estat tàcita però que mai no s'havia deixat per escrit.

La polèmica ja s'havia engegat. Tan bon punt el contingut del text transcendí a les agrupacions comarcals, van arribar els escarafalls a una direcció del partit que, majoritàriament, tampoc no se sentia identificada amb la ponència. Maestrat, Plana Baixa, Camp de Morvedre, Camp de Túria, València, Horta Sud, Ribera Alta, Safor, Marina Alta i Baixa i les Valls del Vinalopó no hi estaven d'acord. Les protestes van obligar la direcció del partit a reaccionar, mentre les dissensions transcendien a la premsa. Calia reunir-se per apagar un foc que amenaçava de convertir-se en incendi. Aleshores es va convocar totes les parts a una reunió, la primera setmana de febrer, un divendres a les cinc de la vesprada, a la casa de cultura d'Almussafes. Hi hagué una negociació amb l'objectiu de trobar una solució de consens. Després de tres hores, la trobaren. El nou text, en un joc d'equilibriste lingüístic, advocava per "acceptar, sense dramatismes, tots aquells universos simbòlics que poden contribuir a l'enfortiment del projecte polític valencianista", però abandonava el principi d'"assumir com a pròpies" banderes, escuts i himnes oficials. La solució va accontentar tots els sectors i, aquest cap de setmana, al congrés, la qüestió no va passar de ser una anècdota més

Per fer això, cal una actualització del discurs del valencianisme polític i treballar amb la convicció que cal unir els valencianistes, aquells que se senten poble com nosaltres i també aquells que s'identifiquen amb la valencianitat, en una proposta política democràtica, de progrés i valenciana". D'ací ha de nàixer l'espai valencià de progrés, que, segons els càlculs del Bloc, hauria de significar entre el 6% i el 8% dels vots.

Nova executiva. Precisament fou l'estratègia electoral del partit, però no la futura, sinó la passada, que cos-

tà més d'un vot negatiu a l'informe polític que Morera presentà el primer dia del congrés. La manera com es va gestionar la crisi al si de la coalició Compromís –que ha permès al partit de tenir per primera volta dos representants a les Corts–, afegida a un cert malestar pel funcionament del partit, han passat factura al secretari general. L'informe polític de Morera va rebre l'aprovació d'un 63% dels delegats al congrés, un resultat que, ens "ha d'esperonar a continuar millorant", segons les seues paraules.

Aquesta fou segurament l'única ta-

ca destacable per a Morera en un congrés que va seguir el guió previst i que, a més, va servir per a afermar la seua posició al partit. Segons diverses fonts, Morera ha tingut les mans lliures a l'hora de confeccionar la nova executiva nacional que, des d'aquest cap de setmana, dirigeix el partit i en la qual s'han renovat 18 membres dels 25 que l'integren. Alguns altres, en canvi, mantenen que sobre el nou equip que ha de dirigir el Bloc encara plana l'ombra de Pere Mayor, que manté persones de la seua confiança als càrrecs principals del partit. A efectes pràctics, l'eixida del qui fou la cara visible d'Unitat del Poble Valencià i del Bloc durant 15 anys, és un dels fets destacables del congrés. Pere Mayor abandona l'executiva del Bloc, si bé continuarà formant part del consell nacional. Per una altra banda, Pepa Chesa, un dels pesos pesants dins el partit, vinculada històricament a Mayor, abandona la secretaria d'organització del partit i passa a ocupar la secretaria de relacions polítiques, de manera que d'ara endavant s'encarregarà de les relacions amb les Corts Valencianes, on el partit continua treballant de bracet amb Iniciativa del Poble Valencià, l'escissió d'Esquerra Unida. Fonts del partit interpreten aquest canvi de responsabilitats de Chesa com una eixida diplomàtica per a una figura que no acabava de connectar amb la militància d'algunes comarques.

El lloc que ha ocupat fins ara Chesa l'ocuparà d'ara endavant Josep Lluís Melero, el nou home fort del partit. Melero, que es reivindica a si mateix com "un home del Bloc, no de cap corrent intern", és militant des del 1997 i regidor a Silla (Horta). En l'àmbit privat, ha treballat durant vuit anys com a consultor d'empreses a Londres, feina que actualment exercia a València. Des d'aquest cap de setmana, ocupa la secretaria d'organització i acció electoral, una secretaria creada expressament que té per objectiu "enfortir l'aposta del Bloc per fer política de baix cap a dalt", segons que va explicar. Per a fer-ho, la ponència d'innovació organitzativa, aprovada aquest cap de setmana pel ple del congrés del Bloc, proposa de crear la figura del delegat territorial alliberat, que es

Un moment del plenari del cinquè congrés nacional del Bloc.

dedicarà a posar en pràctica les línies estratègiques del partit sobre el terreny, amb la qual cosa es descarregarà de feina els càrrecs polítics i orgànics.

En total, hi ha previst que a tot el País Valencià hi haja 23 delegats territorials del Bloc. Completen la nova executiva del Bloc, a banda d'Enric More-

ra: Josep Maria Pañella (president), Rafael Carbonell (política institucional), Òscar Peris (finances), Tomas Peres (programa i estudis), Amparo Piquer (acció electoral), Maria Josep Ortega (formació), Mamen Gimeno (igualtat), Lluís Miquel Campos (comunicació), Sergi Selma (delegat territorial), Josep Dimas Montiel (delegat territorial), Alicia Izquierdo (delegada territorial), Ignasi Bellido (delegat territorial), Teresa Garcia (delegada territorial), Ximo López (moviments socials), Eva P. Sanchis (vocal), Josep M. Moya (vocal), Bàrbara Peris (vocal). La nova executiva va obtenir el 75% dels vots dels delegats al congrés. Se'n desmarcaren, majoritàriament, alguns membres dels corrents Bloc de Progrés Valencià i Bloc de Convergència, descontents amb la política de pactes del partit i amb la manera com s'havia tancat la polèmica al voltant dels símbols arran del text inicial de la ponència política. .

Redacció

25 anys de la Llei de normalització lingüística Cicle d'actes sobre la política lingüística a Catalunya

Dilluns 2 de març

Conferència del president de la Generalitat de Catalunya, *Sr. José Montilla*.

Dilluns 9 de març

Conferència del *Sr. Pasqual Maragall*, antic president de la Generalitat de Catalunya.

Dimarts 17 de març

Conferència del *Sr. Jordi Pujol*, antic president de la Generalitat de Catalunya.

Dimarts 31 de març

Taula rodona amb la *Sra. Aina Moll* i els *Srs Miquel Renui, Lluís Jou, Miquel Pueyo i Bernat Joan*.

Lloc: **Sala Prat de la Riba de L'Institut d'Estudis Catalans**

(carrer del Carme, 47, de Barcelona)

Hora: 18:30 hores.

Aquest cicle es retransmetrà en directe per internet

<http://www.iec.cat>

Institut
d'Estudis
Catalans

